

Monitorul Bucovinei

Apare
după trebuință.

REDACȚIA:
Biroul presei guvernului Bucovinei.

Responsabil pentru redacție:
Șeful biroului presei **Constantin Berariu.**

Taxa de abonament:
Pe un an 24 cor.
Pe una lună 2 cor.
Numărul singular 20 bani.

Cernăuți, în 19 Noemvre n.

Desbaterile Camerii legiuitoare.

Marți în 12 Noemvre n. s'a întrunit Consiliul național la a doua sa ședință, în care, prin legea fundamentală votată, s'a declarat camera legiuitoare.

Ședința s'a deschis la oarele 5 $\frac{1}{4}$ p. m. de către președintele Consiliului național, dl. Dr. Iancu Flondor, cu următorul discurs:

Inalte Consiliu național!

Constat că sunt prezenți 34 de membri ai Consiliului național. O parte din cei absenți mi-au comunicat, că sunt bolnavi, dela alții însă nu am nici o știre, se vede, că din cauza comunicației întrerupte. Numărul de 34 este suficient pentru validitatea ședinței. Deschid deci a doua ședință a Consiliului național.

Inalt Consiliu!

Evenimentele din ultimele zile sau să zicem mai exact, din cele doue săptămâni din urmă vor fi cele mai importante pagini din istoria țării noastre. Nu voi să amintesc detaliile și peripețiile acestor zile, voi releva însă unele momente.

D-Voastre știți, că statul austriac în lichidare a dat națiunilor sale o bază prin manifestul împăratului Carl, pentru ca să se valideze fiecare popor din fosta Austrie după judecata proprie. D-Voastre știți, că cea mai mare parte a națiunilor a refuzat fie expressis verbis, fie facite, a-și întocmi viața de stat în baza manifestului.

Numai Românii bucovineni au fost nelămuriți asupra situațiunii, și anume, mai ales deputații lor din Viena. Neavând ei legături cu poporul ei au crezut, că corespund misiunii lor, dacă se constituie în buza manifestului ca Consiliu național.

Românii bucovineni ar fi fost unica națiune austriacă, care ar fi dus loialitatea până acolo, ca să iae hotărârile lor în sensul manifestului. Însă Constituanta din 27 Octomvrie și-a luat hotărârile independent. Odată-ce s'a făcut așa e natural, că celelalte națiuni, mai bine zis Rutenii, au încercat tratative, pentru a li se ceda o parte a țării. Firește, că a fost sub demnitatea noastră a discuta pe baza pretensiunilor rutene.

Durere, însă, s'a aflat unul din mijlocul nostru, care a discutat cu Rutenii — poate optima fide — dară uitând, că s'a pus astfel în contradicere cu tot poporul român.

Noi eram înaintea unei situații, care cerea o hotărâre energetică. Guvernul austriac ne-a refuzat nouă puterea,

ce am cerut-o; a dat-o însă soi-disant silit Rutenilor și ca să nu aibă aparența unei nedreptăți — a dat-o și unui Român. Făcând aceasta a provocat nemulțumire. Astfel a început anarhie în țară.

Și acum, când lumea știe, că avem puterea să împiedecăm disordinea, când se vede, că țara a ajuns să aibă o guvernare serioasă, adversarii noștri ar dori, să reîntre anarhia.

Noi, neavând puterea să realizăm singuri idealul nostru, am trebuit să recurgem la ajutorul fraților noștri, care au și corespuns cererii noastre (aclamații de „trăescă“).

Este caracteristic pentru situație, că, îndată-ce s'a lășit știrea, că armata română va intra în țară, guvernatorii cei noi au părăsit-o.

Am putut să luăm puterea fără luptă. Și armata română intrată în țară a ajuns până la Cernăuți fără luptă. Îndată-ce armata română a aflat în țară o putere, Consiliul național, reprezentat prin prezidiul său, era situațiunea clară pentru guvernul român și pentru armata română. Comandantul armatei a raportat la Iași „am aflat Consiliul național român la putere“, a cerut informațiuni și răspunsul a fost, să ne stea la dispoziție.

Acum, când am ajuns să ne îngrijim singuri de țară avem o datorință sfântă. O muncă serioasă ne așteaptă. Datoria noastră față de toți și de toate, fără deosebire de lege și de neam, este să restabilim pentru moment și pentru viitorul cel mai apropiat buna pace. Este o măsură provizorie, precum și Consiliul național e provizor.

D-Voastre veți hotări mai departe, cum și în ce mod se va purcede, ca să fie reprezentate într'o constituantă viitoare toate stările — și atunci poate va fi numai un provizoriu — dară nici acum nu voim să creadă lumea, că voim să brutalizăm. Să arătăm, că suntem un element de ordine. Faptele — cred — vor arăta, că numai noi Românii suntem în stare, să susținem ordinea.

D-Voastre ați făcut și o altă faptă mare. Prin hotărârile d-voastre ați mișcat situațiunea dintr-un punct mort, creând și pentru Regatul român în extern raporturi clare. Prin cererea noastră Regatul român a fost pus în stare, să ceară avizul antantei și România a fost pusă în puțința să purceadă la ocuparea Bucovinei (Vii aclamații), nu a Bucovinei până la Siret sau la Prut, ci o Bucovinei lui Ștefan, pentru care a săngerat Grigorie Ghica! Am

increderea, că va fi ocupată în curând și prin aceasta se va stabili liniștea în țară.

Domnilor! Fără voia lui D-zeu nu se întâmplă nici lucrul cel mai neînsemnat și se înțelege, că trebuie să mulțumim lui D-zeu, că am ajuns acolo, unde suntem. Am făcut-o în biserică prin serviciul divin.

Dar trebuie să mulțumim și aceluia, care ne-a dat armata la dispoziție. (Vii strigăte de „trăească“). Deci cu toții să-i mulțumim, zicând:

„Trăească“ scumpul nostru Rege Ferdinand I. al României!“

(Furtunoase strigări de „să trăească“).

Înainte de a se trece la ordinea zilei:

Dl. Scalat dă următoarea declarație:

„Declar că nu am imputernicit pe fostul deputat din parlament Dr. Aurel Onciul să dea în numele meu o declarațiune privitoare la soarta Românilor din Bucovina și a acestei țări, precum și, că nu l-am considerat și consider ca șef politic din momentul, de când a luat o ființă, ce nu corespunde vederilor mele naționale românești“. (strigări de „trăească“).

Dl. Dr. Dori Popovici propune — în chestie formulă — ca, neexistând un regulament pentru deliberări, să se aplice provizor regulamentul fostei camere provinciale a Bucovinei.

Președintele dl. Dr. I. Flondor, constatând că nu cere nime cuvântul la această propunere, o pune la votare și ea se primește unanim.

Dl. Dr. V. Bodnărescul cere cuvântul înainte de trecerea la ordinea zilei. Dl. președinte întreabă camera, dacă admite acordarea cuvântului, car camera hotărăște admiterea cu unanimitate.

Dl. Bodnărescul: Am avut ocazia să văd înainte de câteva zile în Iași pe un domn, care figurează ca membru în Consiliul național. Este dl. Dr. Aurel Onciul. D-lui avea știre de rezoluțiunile Constituantei din 27 Octomvre și despre demersurile prezidiului Consiliului național la Iași. Totuș s'a încumătat a se prezenta guvernului român cu niște documente, cerând, ca guvernul român să nu trimită trupe în Bucovina. A prezentat și un memoriu scris, în care declară, că cedează o parte mare a țării Rutenilor. Cât am aflat din altă parte, dl. Onciul a avut și cereri de natură financiară. A crezut însă să salveze situația proprie, făcând propunerea, să trateze el cu Românii bucovineni pentru alipirea Bucovinei la România. (strigăte: rușine!). A iscălit actul așa „Dr. Onciul, administrator al Moldovei de sus“. Țin de datoria mea, să vă comunic faptele aceste și cred, că e bine să se institue un juriu de arbitri, compus din 5 membri însărcinați să ancheteze faptele și să raporteze până în 14 zile, dacă dl. Onciul, după cele ce le-a făcut, mai poate rămâne membru al Consiliului național. Fac deci propunerea formală în senzul acesta.

Dl. președinte Flondor aduce propunerea la votare și ea se primește cu unanimitate. Apoi declară că în consecința acestei propuneri adaugă la sfârșitul ordinii de zi un punct, prin care se prevede alegerea juriului propus. Trecându-se la ordinea zilei.

Dl. Dr. Radu Sbiera în calitate de raportor al

secției administrative prezintă Consiliului național proiectul de lege provizorie asupra puterilor terii, dându-i citire.

Dl. Aurel Turcan propune, ca proiectul să fie trecut spre studiere și raportare unei comisii compuse din 5 membri.

Propunerea se primește și ședința se suspendă spre a se alege persoanele în comisiune. Alegerea urmează prin bilete.

După jumătate de oră ședința se redeschide și dl. președinte face cunoscut, că în comisiune sunt aleși d-nii Dr. Dori Popovici, Dr. V. Bodnărescul, Dr. Nicu Vasileșchi, George Grigorovici și Dr. Fl. Lupu.

Atent fiind făcut de dl. Dr. Radu Sbiera, că în sala de alături se află ca reprezentant al Românilor ardeleni dl. Nandres, dl. președinte îl binevințează în ședința publică și îl invită a lua loc în sala de ședință. (vii aclamații).

Apoi ședința se suspendă, spre a se face posibile delibărările comisiei asupra proiectului de lege. Ședința se reia la orele 7 $\frac{1}{4}$ scara.

Dl. Dr. Fl. Lupu, ca raportor al Comisiei, dă din nou citire proiectului puțin modificat. Acest proiect se primește în a doua și a treia citire cu unanimitate.

Se trece la al doilea punct al ordinii de zi: alegerea guvernului.

Dl. Dr. Fl. Lupu zice: dl. Iancu Flondor a știut până acum, să conducă cu mult noroc pe cale bună afacerile naționale. Și dușmanii lui politici pot să spună că ne-a făcut cinste (bravo!). Țin de datoria mea, ca în aceste vremuri de atâta însemnătate, cu care în trecut adesea m-am pieptuit, să-i exprim sentimentele mele de recunoștință. Responsabilitatea pentru cele, ce le-a făcut, dl. Flondor a purtat-o până acum singur, cu cinste. Pentru ca să poată purta și de acum toată responsabilitatea, fac propunerea, să lăsăm la discreția d-lui Flondor compunerea guvernului. Dacă va duce d-lui treaba la bun sfârșit, atunci și cinstea va fi a lui. Ear dacă, va reuși mai puțin, earăși îl va privi pe d-sa.

Președintele Dr. I. Flondor mulțumește d-lui Lupu pentru încrederea exprimată, declară a primi sarcina să formeze — nu să numiască — guvernul, adică a propune lista cabinetului, spre a se hotări în plennul adunării. Mai întâiu însă e nevoie a se vota propunerea d-lui Dr. Lupu.

Dl. Grigorovici: Nu aveam intenția să iau parte la desbaterile camerei. Dar azi sunt necesitat la aceasta în interesul muncitorilor. Merge adică zvonul, că dl. președinte al Consiliului național are de gând să facă o stare excepțională, să declare starea de asediu în Bucovina. Pun deci întrebarea, dacă putem avea încredere în dl. Iancu Flondor, dacă d-lui începe activitatea sa cu declararea stării de asediu, de care nu e trebuință. Țara este liniștită. Că s'au împrăștiat arme în popor, aceasta a fost o copilărie, și cu ajutorul jandarmeriei se poate restabili ordinea. Pun întrebarea, dacă noi muncitorii suntem într'o situație de reacțiune sau de democrație, și aceasta mai ales de aceea, că starea de asediu ar pica în spatele Românilor. Populațiunea ar înțelege, că prin intrarea României în acțiune s'a creat o stare excepțională. Și nu e bine, că acest odin să cadă asupra armatei române. De aceea cer lămuriri.

Președintele dl. Flondor: Îmi este binevenită întrebarea asupra măsurilor, ce sunt pe cale a se lua, poate chiar mâine. Multe nu le pot răspunde, pentru-că multe cad în competența guvernului, care se va forma abia. Ca președinte al Consiliului național însă pot spune, ce intenționez am la decretarea stării de asediu. Cum știți d-voastre toți, venind dela armată sau dela cadre, mulți oameni au luat arme, muniții, explozibile. Aici e situațiunea critică. D-voastre știți, că la o simplă schimbare de guvern, dar mai ales acum, se deslănțuiesc patimi, ce pot duce la complicațiuni serioase. Generalul Zadic a cerut deci, că populația să se desarmeze, și de aceea chiar legiunea polonă s'a desarmat, cu toate că Polonii ne sunt prieteni. Aveam alternativa: ori intră Românii și se stabilește ordinea prin desarmarea populației, ori Românii nu intră. Căci eată! Dl. Onciul îl amenințase pe dl. general Zadic zicând: dacă vei trece Siretele, vei da de rezistență, ear dacă vei intra în Cernăuți, va curge sânge. De aceea dl. general a cerut desarmarea. Nu este ertat să se facă abuz de arme. Dl. general a cerut să se declare starca de asediu în toată țara. Eu am rugat să se proclame ea numai acolo, unde va trebui. Și la cererea specială a d-lui Grigorovici am cerut, ca în Cernăuți, unde populațiunea s'a purtat foarte liniștit, să nu se decreteze starea de asediu. Dl. Grigorovici a întrebat: reacție ori democrație? Răspund, nici una, nici alta. E vorba numai, să se restabilească ordinea. Guvernul va veni cu un program și atunci lumea va judeca, dacă e reacțiune sau democrație.

Dl. Grigorovici cere deschiderea discuției asupra întrebării sale, căci nu se poate lua asupra camerei răspunderea pentru măsurile luate.

Dl. Tomoiagă face contra-propunere, ca să se treacă la ordinea de zi, căci numai guvernul, ce se va forma, poate da răspuns la interpelări.

Contrapropunerea d-lui Tomoiagă se primește. Dl. președinte Flondor predă apoi prezidarea ședinței d-lui vicepreședinte Bejan.

Vicepreședintele aduce apoi la votare propunerea d-lui Dr. Lupu, ca dl. Dr. Iancu Flondor să formeze guvernul și să'l propună camerei spre deciziunea definitivă. Ea se primește cu unanimitate.

Ședința se suspendă pe o oră, spre a se da d-lui Dr. Flondor posibilitatea de a forma cabinetul.

Redeschizându-se ședința la orele 10 de noapte dl. vicepreședinte Bejan acórdă cuvântul d-lui Dr. Iancu Flondor, spre a propune cabinetul.

Dl. Dr. Iancu Flondor cere voce, ca înainte de a prezenta camerei lista secretarilor de stat, să dea cetire depeșei sosite numai atunci dela M. Sa Regele Ferdinand I.

Adunarea ascultă stând în picioare depeșa publicată acum în fruntea fasciculei I. al monitorului Bucovinei, și izbucnește în prelungite aplause și strigări de „Să trăească M. Sa Regele!“ Un moment înălțător!

Apoi dl. Flondor propune lista secretarilor de stat, și anume:
ca președintele guvernului și ad interim la justiție dl. Dr. Iancu Flondor, la externe dl. Dr. Sextil Pușcariu, a interne dl. Dr. Dori Popovici, la finanțe și da interim

la apărarea țării dl. Dr. Nicu Flondor, agricultură dl. George Sârbu, instrucție dl. Dr. Radu Sbiera, culte dl. Ipolit Tarnavski, comerț și industrie dl. Dr. Maximilian Hacman, afaceri sociale și alimentarea publică dl. Dr. Vasile Marcu, lucrări publice dl. Aurel Turcan, comunicație, poștă și telegraf dl. Cornel Tarnovietchi, la salubritatea publică dl. Dr. Octavian Georgian.

Propunerea adusă la votare se primește cu unanimitate, după-ce dl. Dr. Vasiloschi a declarat, că se reține dela votare.

Dl. Dr. Iancu Flondor atrage atenția, că în calitatea de șef al guvernului nu mai poate funcționa ca președinte al Consiliului național, de asemenea d-nii Dr. Dori Popovici, Dr. Sextil Pușcariu și dl. Dr. Radu Sbiera. Propune alegerea unui nou prezidiu al Consiliului compus din un președinte, trei vicepreședinți și un director al biroului prezidial.

Propunerea fiind primită se suspendă ședința spre a se face alegerea prin bilete.

Aleși sunt ca președinte al Consiliului național octogenarul domn Dionisie Bejan, ca vicepreședinți d-nii Dr. Eusebie Popovici, Dr. Nicu Vasiloschi și Vasile Alboiu-Șandru, ca director al biroului prezidial dl. George Băncescu.

Noul președinte, dl. Bejan, mulțumind pentru încrederea pusă în d-sa, declară a trece la ultimul punct al ordinei de zi, alegerea juriului de arbitri în cauza d-lui Dr. Aurel Onciul, propus de dl. Dr. V. Bodnarescu.

Se aleg prin vot secret în juriu d-nii: Dr. Alecu Procopovici, Dr. Cornel Homiuca, Laurent Tomoiagă, Șandru și Victor Tomașciuc.

În sfârșit dl. președinte cedează locul prezidial d-lui vicepreședinte Dr. Eusebie Popovici, care mulțumește de asemenea pentru încrederea pusă în d-sa, declarând, că e mândru a fi chemat a conduce desbaterile celei întâiu camere românești a Bucovinei românești.

Dl. Dr. Iancu Flondor, constatând, că ordinea de zi este terminată, propune proxima ședință pe ziua următoare la orele 5 după amiază, pentru ca guvernul să și desvolte programul.

Consimțind camera prin aclamațiune dl. vicepreședinte declară — la orele 11 $\frac{1}{2}$ de noapte — ședința de închisă.

Neoficiale.

Serviciul divin din 13 Noembrie n.

Feriețele și marele timpuri, ce le trăim s'au solemnizat și printr'un serviciu divin în biserica catedrală din Cernăuți, la care au asistat reprezentanții armatei române, în frunte cu dl. general Zadic și Consiliul național cu dl. Iancu Flondor în frunte, reprezentanții oficiilor și un foarte numeros public credincios. Sodați români cu doue drapele ale armatei se poitaseră în apropierea d-lui general.

De pe amvon dl. Dr. Ipolit Tarnavski ținu următoarea memorabilă cuvântare:

„De 54 ani, de când s'a zidit acest măreț locaș dumnezeesc din daniile pioase ale vechilor voievozi, boieri

și archierei moldoveni, s'au celebrat aici multe serbări și solemnități comemorative și jubilare; — în fața acestui sf. altar s'au pontificat nenumărate servicii divine solemne, dară în tot cursul acestor 54 ani nici bolțile aceste înalte, nici chipurile blânde ale sântilor de pe păreți n'au văzut în biserica catedrală atâta emoțiune profundă sufletească, n'au văzut așa înălțare de inimi, așa însuflețire și entuziasm și în acelaș timp așa dispoziție reculeasă așa impuls spontan și elementar al mulțimei adunate de a cădea în genunchi și a aduce o călduroasă rugă de mulțămită Atotputernicului Creator. Și nu e lucru de mirare!

Căci nu o serbare comemorativă, fie ea cât de înălțătoare, nu un jubileu fie el cât de grandios, ne-a adus astăzi încoace, — ci un eveniment istoric de prima ordine. În aceste zile mari adevărat — se arată zorile unui viitor, mai senin și mai luminos unui popor de 300.000 de suflete, se schimbă din temelie soarta poporului român bucovinean, care din încătușat și asuprit ce a fost a devenit liber și suveran, având posibilitatea mult dorită și mult așteptată de a se reîntoarce la patria-mumă dela sinul căreia a fost smult acu 143 ani.

Aceasta solie, aceasta chezășie ni aduce glorioasa armată română, ilustrul ei general și ceilalți onorați reprezentanți ai ei, pe cari îi sălută și de pe amvonul acestei biserici cu următoarele cuvinte.

Cu dor V'am dorit, cu răbdare V'am așteptat, cu bucurie și cu însuflețire vă primim. Bine ați venit pe pământul Bucovinei, bine ați venit și în biserica catedrală, care de astăzi înainte, dela intrarea D-lor Voastră în ea, devine iarăși biserică curat românească cum a fost dela început.

Iubiților ascultători!

Un împărat, — ni zice o istorioară — a fost chinuit de dorul, de a deslega toate tainele, toate enigmele câte le are viața firii, viața oamenilor și viața popoarelor. El avea obiceiul de a chema în fiecare seară la sine pe un om care trecea de cel mai înțelept în largă lui împărăție.

Și acest înțelept cu experiențele sale bogate adunate într'o viață de 9 decenii cu mintea sa ageră, cu inima sa la care — după cum spune istorioara — nu ajungea dorul deșertăciunilor lumești, deslega în totdeauna problemele în așa fel, că-l satisfăcea pre întrebătorul. Într'o seară făcându-și ei earăși preambularea lor de peripatetici îi puse împăratul înțeleptului următoarea întrebare. Tu care pari a ști toate — să-mi spui, de ce soarta popoarelor e atât de varie, atât de diferită, de ce, unele trăiesc numai zile senine în dulce nepăsare ca Phăacii lui Odiseu, pecând altele sunt apăsate de o soartă vitregă și amară, nu-ți pare aceasta a fi o nedreptate a providenței dumnezeiești? Înțeleptul se gândi puțin asupra răspunsului pe care avea să-l dea și răspunse: Tu-mi pui întrebarea aceasta, pentrucă te gândești numai la unele clipe din viața popoarelor, numai la o epocă din ea. Dacă nu Te-ai restrânge la aceasta, ușor ai cunoaște că providența lui D-zeu a fost în veci justă și justă va rămânea. Căci precum șirul zilelor senine ale popoarelor, cari trăiesc ușuratec nu durează în veci, ci trebuie să fie întrerupt dela o vreme prin cercări, totașa și asuprirea și chinul popoarelor subjugate își are sfârșitul său. Au n'ai citit în scripturi, că chiar atunci când setea popoarelor în pustie era mai mare, când desperarea lor era la culme, chiar atunci a lovit Moisi cu toiagul în stâncă, de a isvorât apă vie încât popoarele și-au putut potoli setea lor. Astfeli va resări fiecarui popor asuprit un Moisi — pentru fiecare popor vine odată o clipă fericită care-l face să uite suferinți de veacuri. Dacă ne oprim la aceste cuvinte ale înțeleptului și le aplecăm la evenimentele cari se întâmplă în jurul nostru, ni vine a crede că acestui înțelept i-a fost dat un dar divin, că ochiul lui ager a pătruns tainele viitoriului, pentrucă chiar acum un cap puternic al unei împărății mari dincolo de marea atlantică asemenea

unui Moisi din secolul al 20-lea a lovit cu mîna sa de deie în stâncă de grauit în care erau ferate libertățile și drepturile popoarelor și din aceasta stâncă a resarit pentru mai multe popoare subjugate din vechea Europa scampa libertate. Între aceste popoare ne găsim și noi Românii bucovineni. După un timp lung de robie ne putem potoli și noi la fine setea sântă a libertății ni-a sosit și nouă clipa care ne face să uităm suferinți de veacuri. Astăzi putem spune că a sosit ziua în care a ascultat Dumnezeu rugile poporului român credinciosului popor român îi aduce de veacuri. Astăzi s'a împlinit visul de aur al neamului nostru pre care multe generații nu l'au putut vîdea înapoi și-l visează numai în mormintele lor. Astăzi un neam divizat, scărnat de mai multe stăpîniri s'a unit spre a forma de acu înainte un singur și mare popor, o singură împărăție, menită să ocupe în viitor un loc de importanță și onoare în Europa transformată. Dară scris i-a fost întotdeauna poporului român, că orice succes a trebuit să-l rescumpere cu mari și amare jertfe. Și unirea neamului nu s'a înapoi decât prin cel mai dureros sacrificiu pre care îl poate aduce un neam prin sacrificiul sângeros al nenumăratelor vieți tinere. Mulți eroi de ai noștri nu se vor mai întoarce la părinți, la neveste și la copii, mulți dorm sub stâncile prăpastioase ale frontului italian, în Serbia, Rusia, Polonia, mulți și în pământul sânt al țării lor. Noi pre cari ne-a încredințat bunul D-zeu să ajungem aceste zile mărețe avem dăterea sântă de a aduce astăzi acestor eroi cu o lacrimă de recunoștință tributul nostru și a li zice: Dormiți cu toții un somn lin în pământ străin și în țărina sântă a țărilor românești, eternă să vă fie amintirea!

Și acu să ne întoarcem la actul sânt în fața căruia ne găsim. Lunea participantilor la serbarea de astăzi se compune din toate păturile câte le are neamul nostru. Pe lângă onorații reprezentanți ai glorioasei armate române, se află aici întreg consiliul național o mulțime de funcționari, profesori, învățători, poporani. Cu toată deosebirea de stare, vîrstă și ocupațiune, simțim că în acest moment sărbătorețesc din inimile tuturor se înalță, de pe buzele tuturor se desprinde aceeași rugă, ruga pre care o putem îmbrăca în cuvintele imnului național român care de acu înainte va fi și imnul nostru:

Doamne sfinte, ceresc părinte,

Tinde a Ta mîna

Spre țara română.

Apoi urmă doxologia ceremoniată de arhimandritul mitrofor de scaun Vorobchievici, încunjurat de o numeroasă asistență a elitei preoților din Cernăuți. Fetul însuflețit, cum se desăvârșiau rugăciunile pătrundeau până la suflet. Rugile pentru Regele nostru Ferdinand I se repetau de toate buzele pioase și admirabil sunau accentele corurilor executate de „Armonia“. Rugile pentru Regele Ferdinand și familia Regală, câtși cele pentru armata română fură însoțite de „Imnul Regal“ și de imnul „Salut armatei române“, ascultate cu profundă bucurie și pietate.

Urmă panachida pentru frații și eroii români, căzuți în crâncenul războiu, pe a căruia urmă se înfăptuește „România mare“. Ne-am rugat cu adânci regrete pentru sufletele bravelor jertfe ale idealului măreț.

După terminarea serviciului divin dl. general Zadic a rostit pe șoseaua înainte bisericii un discurs avântat cătră armată în urma căreia izbucniră entusiaste strigate „Trăească Regele“. „Trăească România mare“, „Trăească armata română“. Apoi urmă între vii aclamații defilarea unui grup de ofițeri români bucovineni și a unităților armatei române apărute. Cu pași tineri, repezi și vînjoși, șoimi din plaiu și șes, parecă zburau soldații români pe dinaintea ochilor, cu magic avânt de eroi. Muzica militară română execută marșul defilării.